

Gazetka przedszkolna

MAŁY EKOLOG

NR 2 (04) 2022/2023

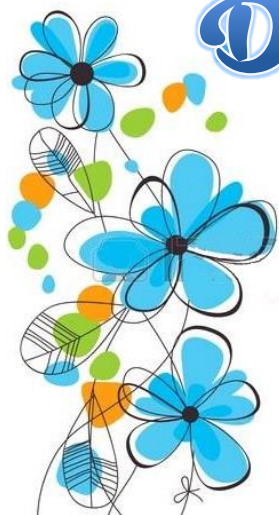
W tym numerze przeczytasz:

- Niezapominajka
- Dzień Ziemi
- Wartość ekologii w rozwoju umysłowym dziecka przedszkolnego
- Eko – Rebusy

Opracowanie i szata graficzna:

Mirosława Łeszyk

Paulina Zubryk

Dzień Niezapominajki

Katarzyna Piechota

*Niezapominajki
To są kwiatki z bajki!
Rosną nad potoczkiem,
Patrzą rybim oczkiem.*

*Gdy się płynie łódką,
Śmieją się cichutko
I szepcą mi skromnie:
„Nie zapomnij o mnie”*

Święto Niezapominajki przypada na dzień 15 maja. Przedszkolaki z grupy Skrzaty, to Święto obchodziliśmy troszkę później, bo 16 maja, ze względu na warunki pogodowe, jednak uśmiech na twarzach dzieci zastąpił słońce.

Panie przybliżyły dzieciom znaczenie tego święta, jaki sens mają jego obchody. Dzieci z naszego przedszkola będą zapamiętały ten dzień, jako rozbudzanie w przedszkolakach i nas samych szacunku do przyrody i rozwijania świadomości ekologicznej.

Przedszkolaki, jak i panie, w tym dniu ubrane były na niebiesko. Dzieci założyły opaski z kwiatem niezapominajki w kolorze niebieskim i peleryny. W takim stroju „Niezapominajek” grupa Skrzaty w asyście Straży Miejskiej ulicami udali się do Rynku, w Polkowicach.

Przemarsz przedszkolaków zakończył się pod Ratuszem Urzędu, gdzie zostaliśmy przywitani przez władze Polkowic. Każda przybyła grupa otrzymała nasionka oraz ekologiczne smaczne jabłka.

Uśmiechnięte i zadowolone twarze dzieci przyciągały uwagę przechodniów. Możemy powiedzieć, że przedszkolaki w taki sposób promowały działania proekologiczne wśród przechodniów. Tym pięknym akcentem udali się ulicami Polkowic na spacer w drodze do przedszkola.

Była to okazja do znakomitej zabawy,
ale też do zdobycia nowej wiedzy
o środowisku naturalnym i jego ochronie.

Zielono i ekologicznie

Paulina Zubryk

22 kwietnia to dzień zarezerwowany dla naszej planety, tego dnia na całym świecie prowadzone są akcje, których celem jest promowanie postaw proekologicznych w społeczeństwie. Światowy Dzień Ziemi, bo o nim mowa, w naszym mieście obchodzony jest, jako Polkowicki Festiwal Ziemi. Jest to święto na stałe wpisane w nasz przedszkolny kalendarz imprez.

Gdy starsze dzieci uczestniczyły w działaniach prowadzonych poza przedszkolem, milusińscy z najmłodszej grupy zostali na placówce i uczestniczyli w zabawach proekologicznych.

Misie ubrane w tym dniu w różne odcienie zieleni uczyły się odpowiedniej segregacji śmieci. Na początku poznały opowieść o sznurku Jurka, następnie

o potrzebie segregacji śmieci dowiedziały się z filmu edukacyjnego, potem zapoznały się z odpowiednimi kolorami śmietników, by później samodzielnie przystąpić do segregacji śmieci. Maluchy poradziły sobie z zadaniem szybko, sprawnie i bezbłędnie. Po zajęciach praktycznych dzieci przystąpiły do pracy plastycznej, wykonując kolorowe opaski z wizerunkiem ziemi.

W piątek 21 kwietnia całe nasze przedszkole wzięło w akcji ekologicznej #SprzątamymDlaPolski. Najmłodsze przedszkolaki zadbały o porządek na terenie przedszkola, a starsze wybrały się w pobliską okolicę, aby również tam uporządkować poszczególne tereny.

Przedszkolaki w tych dniach wiele się nauczyły, a swoim przykładem pokazały, że wiele od nas zależy i, że każdy może włączyć się w dbałość o naszą planetę.

WARTOŚĆ EKOLOGII W ROZWOJU UMYSŁOWYM DZIECKA PRZEDSZKOLNEGO

*„Dzieci są kwiatami, które oświecamy
ale to one same rozkwitają
pełnią swojej wolności i piękna.”
(Sebastian Stec)*

Mirosława Leszyk

Edukacja ekologiczno – środowiskowa to jeden z najważniejszych problemów współczesnego świata. Trzeba ją zacząć jak najszybciej i w jak najwcześniejszym wieku życia człowieka. W związku z tym uważam za celowe wprowadzenie takich treści w przedszkolu, by przez planową i świadomą edukację ekologiczną kształtować najcenniejsze wartości wychowanków, a przez to postawy poznawcze, emocjonalne a więc pozytywne wobec środowiska. Dlatego też od wielu lat w naszym przedszkolu opracowujemy różne projekty ekologiczne, a jakie zmiany nastąpiły w kompetencjach i systemie wartości dzieci?

Przyroda z jej różnorodnością i bogactwem stanowi dla dziecka ogromny potencjał poznawczy, wzrusza go, zadziwia. Bliskość świata przyrody stwarza możliwości jego odbioru wszystkimi zmysłami, zaspakaja intelektualne i emocjonalne potrzeby. Bezpośrednie zetknięcie się z otoczeniem przyrodniczym nasuwa wiele pytań, daje szerokie możliwości doświadczeń umysłowych. Czynności poznawcze dzieci są mocno uwarunkowane przez uczucie, dlatego przeżycia związane z przyrodą prowadzą do szczególnie intensywnego rozwoju umysłowego dzieci. Poznawanie przyrody dostarcza dziecku doskonałych możliwości rozszerzania wiedzy, kształtowania uczuć i osobowości oraz rozwijania zainteresowań ekologicznych. W toku pracy wychowawczo – dydaktycznej zauważa się, że kontakt z przyrodą wywołuje u dzieci żywe i silne uczucia. Dzieci są bardzo wrażliwe, szybko pojmują i zazwyczaj szukają piękna. W trakcie prowadzonych obserwacji pobudzone zaciekawieniem szybko dochodzą do pewnych konkluzji np.: nie zabijamy dżdżownic, bo one spulchniają ziemię. Ileż piękna dostarczyła dzieciom sieć pająka obserwowana w lesie, czy kolorowe skrzydełka motyla na łące. Zauważa się, że dziecko intelektualnie pobudzone, życzliwie nastawione do przyrody, rozumie, że życie nawet dokuczliwych dla człowieka stworzeń czy zjawisk, jest nie tylko na swój sposób ciekawe, ale przede

wszystkim ważne dla istnienia przyrody. Przeżycia estetyczne związane z przyrodą są nieodzowne dla wzbogacania jego osobowości. Łatwo dostrzegają związki i zależności przyczynowe w przyrodzie np. między temperaturą, a rozwijaniem pąków, prowadząc hodowlę w kąciakach przyrody. Taki sposób poznawania pobudza u dzieci „głód” wiedzy. Najpierw pod kierunkiem nauczyciela a następnie samodzielnie zaczynają szukać związków między zjawiskami zachodzącymi w przyrodzie. Dzieci rozumieją, że wszystkie zjawiska są współzależne i mają swoją przyczynę.

Obserwując ptaki żyjące w żywopłotach dowiedziały się, że zjadają tam bytujące owady, tępią szkodniki i w ten sposób ochraniają krzewy. Prowadząc doświadczenia ze śniegiem, zrozumiały, że śnieg topnieje, gdy słońce go ogrzewa. Dla dzieci stało się też zrozumiałe, że należy szukać przyczyny każdego zjawiska lub też o niego pytać. Prowadząc hodowlę kwiatów na parapecie okna poznały, że z nasiona powstaje roślina, rozwija się pąk, z pąka powstaje kwiat, z niego owoc, a z nasion tego owocu po złożeniu znów w ziemi rozwija się nowa roślina. W ten sposób kształtuje się u dzieci świadomość, że człowiek poznając prawa przyrody może wykorzystywać je do przekształcenia przyrody według swoich potrzeb.

Zajęcia przyrodnicze kształcą wrażliwość na otaczające dziecko środowisko. Poznając rośliny, zwierzęta i zjawiska przyrody w najbliższym środowisku uczą się odpowiedzialności za ogród przedszkolny, za podwórko, pole, las, łąkę. Rozwija się trwały, przyjazny stosunek do najbliższego otoczenia. Na wycieczkach, spacerach, prowadząc hodowlę, uczestnicząc w organizacji kąciaka przyrody dzieci obserwowały życie roślin. Uwaga dziecka skierowana na poznanie, pobudzanie do aktywności sprzyjała rozwojowi zdolności poznawczych. W toku zajęć ekologicznych rozwijała się mowa i myślenie. Myślenie dziecka jest w znacznym stopniu obrazowe, silnie związane z konkretnym działaniem i mową dziecka. Rozwój tych procesów poznawczych odbywał się w powiązaniu z działaniem dziecka, bezpośrednim spostrzeganiem i oparty na materiale symbolicznym i słownym. Stosowane metody czynne, wspomagane metodami percepcyjnymi i słownymi wpływały na kierowanie myśleniem dziecka. Samorzutna działalność dziecka, przede wszystkim różnego rodzaju zabawy, prace użyteczne, twórczość plastyczna, muzyczna, pozwalała na rozwój słownika, poprawność wypowiedzi i umiejętność swobodnego wyrażania

myśli. Dominującą rolę w rozwoju mowy i myślenia dziecka miała literatura dziecięca. Dzieci słuchając opowiadania, wiersza recytowanego przez nauczycielkę, wyobrażały sobie określoną za pomocą słowa sytuację, kojarzyły poszczególne fakty, tworzyły w logiczną całość, a także dokonywały oceny postępowania bohaterów.

Spotkanie z ekologią sprzyjało rozwijaniu cennych zainteresowań, które stanowią impuls do zdobywania wiedzy i rozwoju zdolności obserwacyjnych i wyobraźni. Szczególną radość sprawiało dzieciom wspólne odkrywanie czegoś nowego (poznanie obiegu wody w przyrodzie) oraz fakt, że w czasie zbiorowych obserwacji dostrzegały więcej i doznawały głębszych przeżyć niż indywidualnie. Zaplanowane spacery i wycieczki oraz jasne określenie celów i zadań posłużyły do rozbudzania trwałych zainteresowań. Po odbytej wycieczce prowadzono rozmowy, doświadczenia, zabawy, utrwalano zdobyte wiadomości w praktyce – prace plastyczno – konstrukcyjne. Czyniono próby wyciągania wniosków, porównywania. Powstające nowe problemy, bardziej złożone prowadziły do utrwalania i pogłębiania zainteresowań u dzieci. Kontakt dzieci z przyrodą budził uczucia opiekuńcze, rodził zamiłowanie do pielęgnowania roślin, zwierząt, dzięki czemu możemy śmiało wprowadzać elementy ochrony przyrody. Obserwowane zjawiska przyrodnicze, piękno krajobrazu jego kolorystyka działały na wrażliwość dziecka, wzbogacały przeżycia. Walory zdrowotne na świeżym powietrzu i możliwość ruchu stanowiły kolejne elementy uzupełniające wszechstronny rozwój dziecka. Dzieci, które poznały świat przyrody rozumieją ważność istnienia nawet najdrobniejszych czy nie najpiękniejszych elementów w całym systemie, będą nastawione przyjaźnie do przyrody. To życzliwe zainteresowanie będzie podstawą do kształtowania u dzieci

trwałych wartości i właściwych norm postępowania ekologicznego. Wszystkie działania podejmowane przez dzieci będą miały prawdziwie ludzki wymiar, wtedy gdy zrozumieją, że ich praca pomoże innym. Dzieci są bezradne wobec rzeczywistości zastanej, zdewastowanej przez ludzi: nie mogą zamknąć nie ekologicznych zakładów pracy, nie są w stanie wybudować oczyszczalni ścieków. Cóż więc mogą?

Dzieci – ekolodzy, które czują się częścią przyrody na pewno nie przyczynią się do dalszej degradacji środowiska, bo dzięki swoim zainteresowaniom, swojej bogatej wiedzy, rozumieją pojawienie się substancji obcych w wodzie i glebie co spowoduje jej zatrucie, pyły i spaliny zmieniają się w smog, niszczenie lasu będzie przyczyną wyginięcia zwierząt.

Dzieci – ekolodzy nie krzywdzą psa, z zaciekawieniem obserwują poruszającą się w ogrodzie dżdżownicę, nie niszczą gniazd, ale przyglądają się z czułością i tkliwością piskletom, rozumiejąc jednak, że nie chcą być tulone i głaskane.

Dzieci – ekolodzy podniosą puszkę leżącą w trawie, w parku, ogródku wiedząc, że jest ona elementem zbędnym dla środowiska. Mają satysfakcję i świadomość tego, że na ich oczach i przy ich udziale hodowany kwiat zakwita, a wsadzona cebulka wyrasta i można ją zjadać. Są wyrozumiałe, tolerancyjne, życzliwe wobec istot małych, drobnych, brzydkich, ale pożytecznych.

To od młodego pokolenia zależeć będzie przyszłość przyrody i przyszłość świata. To oni są gwarancją, że nie stanie się tak, że kiedyś, ktoś w przyszłości mógłby nie zobaczyć takiego poranka gdzie:

*„Za oknami świt czerwony
Jeszcze senny szelest drzew,
Słońce wraca z drugiej strony
Ptak zbudzony zaczął śpiew.
Ach! Dzień dobry wam kasztany
Woda pełna srebrnych lśnień... „*

J. Lechoń

Myśl EKologicznie

Drogie Przedszkolaki, mamy dla Was zadanie;)

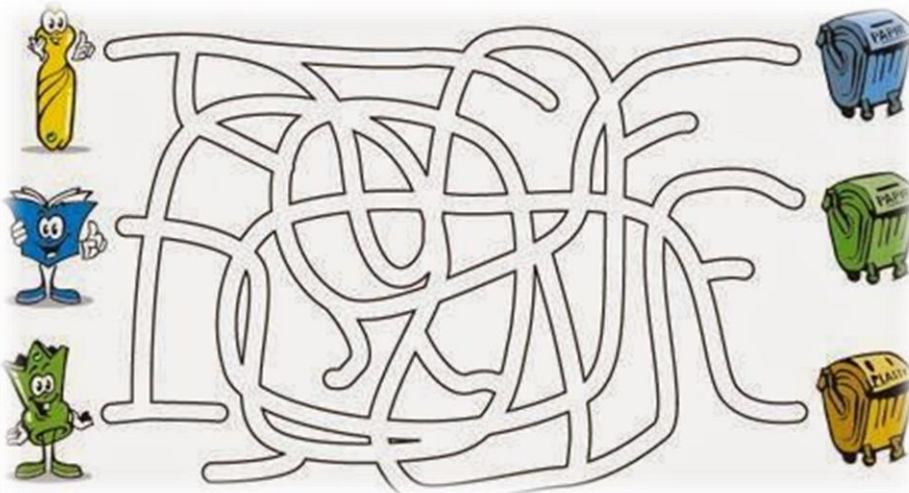
A	R	T	Y	U	N	G
P	L	A	S	T	I	K
F	Z	F	T	Y	O	L
S	D	C	G	H	Ś	O
S	Z	K	Ł	O	M	C
A	P	Y	I	K	I	H
O	A	N	M	U	E	R
D	P	R	E	P	C	O
P	I	U	T	K	I	N
A	E	D	A	N	M	A
D	R	M	L	E	R	H
Y	S	B	I	O	N	I

W tabeli obok odnajdź następujące wyrazy:

- BIO
- ODPADY
- METAL
- ŚMIECI
- PLATIK
- OCHRONA
- SZKŁO
- PAPIER

Pomóż śmieciom trafić do odpowiedniego śmietnika:

Powodzenia!

